

Ismét bombariadó volt a Takaréktár utcai OTP-ben

Szórakoznak a pénzünkkel

A biztonsági távolságról a bombakutató csapat dönt: tegnap az egész Takaréktár utcát lezárták

Fotó: Karnók Csaba

Egy héten belül második alkalommal volt bombariadó az OTP szegedi, Takaréktár utcai központjában. A rendőrségnek több százezer forintjába kerül egy-egy helyszín biztosítása és átvizsgálása.

MUNKATÁRSUNKTÓL

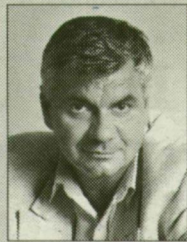
Péntek reggel fél kilenckor egy férfi hívta az OTP szegedi, Takaréktár utcai központját és közölte, hogy „az épület fel fog robbanni”. Ez a héten már a második eset, legutóbb hétfőn kapott ehhez hasonló fenyegetést a pénztézet. A rendőrség kiürítette, majd átkutatta az épületet, ahol most sem találtak robbanószeret. Az OTP-központot 11 órakor nyitották ki ismét. A Szegedi Rendőrkapitányságon ismeretlen tettes ellen indult büntetőeljárás közveszéllyel fenyegetés miatt.

– Sajnos nem ritka jelenség, hogy bombával fenyegetnek közintézményt – mondta Szilassi-Horváth Jenő rendőr főhadnagy. A Szegedi Rendőrkapitányság közrendvédelmi osztályának vezetője hozzátette, ilyen esetben az erre kiképzett kollégák a bombakereső kutya, Anna segítségével vizsgálják át a helyszínt, míg a bűnügyi technikusok az elkövető nyomait rögzítik.

A rendőrök – a digitális telefonhálózatoknak és híváslistáknak köszönhetően – rövid időn belül megtalálják, honnan érkezett a fenyegetőzés. Ha nyilvános fülkéből telefonálnak, a nyomrögzítés után összehasonlítják az ujjlenyomatokat a nyilván tartásban lévőekkel. Sőt sok helyen rögzítik a telefonbeszélgetést, így azt később össze lehet vetni az esetleges gyanúsított hangjával.

A főhadnagy hozzátette, nekik minden riasztást komolyan kell venniük. Egy-egy alkalommal 15 fős csapat dolgozik az ügyön. Az ilyen és ehhez hasonló akciók több 100 ezer forintjába kerülnek a rendőrségnek, azaz az adófizetőknek.

Szerettük volna megkérdezni történetekről Lestárné Szikszai Juliannát, az OTP Bank szegedi igazgatóságának igazgatóhelyettesét, aki nem nyilatkozhatott, azt tanácsolta, forduljunk a cég budapesti központjához. Ott azt kérték tőlünk, e-mailben tegyük fel kérdéseinket, amit meg is tettünk. Arra lettünk volna kíváncsiak, milyen gyakori, hogy OTP-fiókot fenyegetnek meg bombával, illetve egy évben hány ilyen eset történik az országban, s hogyan tudnak ez ellen védekezni. Kérdéseinkre lapzártánkig nem kaptunk választ.

Szóbombák

BÁTYI ZOLTÁN

„Megkérjük a kedves dolgozókat, hagyják el az épületet, mert bombariadó van.” Vajon hány munkahelyen hangzott már el ez a mondat bosszús biztonsági őrök, enyhén ideges rendőrök szájából Csongrád megyében? Kutassunk csak emlékeinkben?

Az első szellemileg behatárolt képességű (s most finoman fogalmaztam) bombával fenyegetőzők talán az iskolákra támadtak. Vagy mert egyest osztó tanárukon akartak bosszút állni, vagy azért, mert egy jó kis bombariadóval menekültek a dolgozatírás elől.

Aztán következtek közintézmények, bankok, megtalálták a máig ismeretlen tettesek a bíróságokat, s – mint tegnap is történt – az OTP-t, újfent. Azt persze senki nem hiszi komolyan, hogy a bombára vadászók valóban találnak is robbanó szerkezetet. De hol lelni olyan munkahelyi főnököt, rendőrt, aki nem működne azonnal együtt bombaügyben, hiszen ha egy kapanyél is elsülhet, valahogy egy bomba is bekúszhat a házba.

A diákcsinnyek ellen leleményes pedagógusok már megtalálták az ellenszert. Az elmaradt órát be kell pótolni, míg érettségik idején egyszerűen nem veszik fel a telefont. Így aztán megnémított fenyegetőnek portás se érti a szavát.

Am ez csupán fél siker, vagy talán annyi sem. Úgy tűnik, momentán védtelen vagyunk a szóbombázókkal szemben, nincs az a biztonsági rendszer, amely a nyilvános fülkéből hívogató kezére azonnal rákattintaná a bilincset. Hogy aztán nagy rémületében a bombát kiáltó rádöbbenjen végre: veszélyes világunkban nincs otrombább fenyegetőzés, mint amit bombával követnek el.

A föld ki tudja hány sarkában ugyanis éppen bombák, kocsi alá, levélbe rejtett, öngyilkos merénylekre szerelt robbantó szerkezetek oltják ki évente száz és száz ártatlan ember életét. Terroristától remeg lassan már az is, aki életében még egy ügyetlen zsebtolvajjal sem futott össze. Így aztán nagy tehetetlenségünkben megpróbálunk jó szóval hatni a bombával riogatók lelkére. Miközben vajmi kevés sikerrel próbálunk összefüggéseket keresni a fenyegetőzések között, igyekszünk elhárítani velük, akcióik értelmetlenek, elmondjuk: a bombavadászat költségeit végül is mindannyian viseljük. S talán még azt is megüzenjük nekik: amíg egy-egy város rendőrségét az albombariadó foglalja le, nagyon is valódi bűnözők követhetik el nagyon is valódi bűneiket, talán éppen a bombával riogatót otthontól fosztva ki.

Am gyanítom, ez kevés. Szurkolunk hát a bűnvadászoknak – segítse őket a legmodernebb technika, s a bombáról telefonálgatók elleni harcukban érjenek el bombasikereket. Mielőtt még a sok riogatóstól olyan közömbössé nem válnánk, hogy az igazi bombát akkor se vesszük észre, ha megbotlunk benne.

Megkapták elmaradt pótlékukat

Megkapták az elmaradt pótlékukat a levéltárosok, ugyanakkor úgy tudják, a megyei önkormányzat felülvizsgálatná a bíróság ítéletét. Ezt a közgyűlés elnöke nem erősítette meg, azt viszont mondta: megvizsgálják levéltárként és munkahelyenként, milyen védőfelszerelésekre lesz szükség ezután. Mert az nem lehet, hogy minden dolgozó egészsége egyformán veszélyben forog.

Megkapták a megyei levéltár szegedi, szentesi, makói, csongrádi és vásárhelyi dolgozói azt az elmaradt pótlékot, amely a bíróság jogerős ítélete alapján jár nekik. A mintegy kilencvenmillió forintot átutalta a levéltárat működtető megyei önkormányzat. A megkérdezett levéltárosok azt mondták, természetesen örülnek a kifizetésnek. Egyikük megjegyezte: a másfél millió forintból, amit számára a bíróság megítélt, nyolcszázszáz azonnal levontak: ez adó és járulék. Ha annak idején rendszeresen a fizetésükkel kapták volna a pénzt, jobban járnak. Ezen azonban már kár keseregni. Több levéltáros viszont úgy érte-sült, a megyei önkormányzat felülvizsgálatja a jogerős ítéletet.

Megkérdeztük Frank Józsefet, a megyei közgyűlés elnökét, aki nem erősítette meg a felülvizsgálat hírt. Azt mondta: erről a közgyűlésnek kell döntenie. Arról viszont beszámolt, hogy elemzik az egészségkárosító kockázatokat a levéltár minden egyes munkahelyén. Azért is, mert erre törvény kötelezi a megyét, de azért is, mert – mint az elnök fogalmazott – „fontos,

hogy tisztán lásson mindenki ebben az ügyben.” Frank szerint nehezen képzelhető el, hogy a levéltárak különböző helyiségeiben dolgozók egészségét egyformán veszélyeztetnék az iratokban tenyészo gombák. Ezt azért is fontos tisztázni, mert a felszerelések sok pénzbe kerülnek, és nyilván nem szükséges mindenütt a legszigorúbb védelem. Könnyebb lenne a helyzet, ha törvény mondaná ki Magyarországon: a levéltárak minden helyisége egyformán veszélyes munkahelynek számít.

Géczi Lajos szegedi levéltáros, aki munkatársainak érdekeit képviselte a pereskedés idején, azt mondja, azért nehéz ez az ügy, mert az összes egészségkárosító anyagot csak úgy lehetne ártalmatlanná tenni, ha egyszerre fertőtlenítenék mindenütt az épület helyiségeit és az összes iratot. Az egyik „levéltári gomba” például aflatoxint termel. Ez a név a nemrég lezajlott paprika-botrány óta cseng ismerősen a magyar fül számára: azért vonták ki az örleményeket a boltokból, mert ilyen anyagot tartalmaztak. B. A.

Százötvenen vettek részt a MIÉP szegedi összejövetelén

Tiltakozó gyűlés a közállapotok ellen

Csurka István polgári engedetlenségre buzdított

Fotó: Schmidt Andrea

A Magyar Igazság és Élet Pártja (MIÉP) tegnap délután tiltakozó gyűlést tartott Szegeden. A MIÉP küldöttsége megkoszorúzta Bálint Sándor néprajztudós Mátyás téri szobrát, majd a Széchenyi téren, a városháza előtt a párt országos és szegedi vezetői szónokoltak.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Többen nemzeti színű zászlóval érkeztek, néhányan kokárdát tűztek ki, s hármán táblát tartottak a kezükben – a Széchenyi téren mintegy 150 ember hallgatta a szónokokat. Az egyik transzparensen ez volt olvasható: „Leisztinger! Miért Pickelsz ránk?”, „Nem bántja a szemét?”, s a kérdések alá Gyurcsány Ferenc, Botka László, Kuncze Gábor, Kovács László és Medgyessy Péter arcképét ragasztották.

A gyűlést Győri Béla, a MIÉP szóvivője, nyitotta meg, aki azt hangsúlyozta, hogy a Szegeden

gyakran – szavaival élve – serteptelő Leisztinger Tamás és társai „spekulációs tőkének használnák a magyar vagyont”. Azt mondta, tizenöt éve tart a nemzet fosztogatása, amit nem lehet tovább tűrni.

Marosi Zoltán, a MIÉP szegedi elnöke beszédében kifejtette: az ország gazdaságilag és morálisan is lepusztult, felsorolta, hogy milyen könnyűipari cégek szűntek meg a városban, s szerinte ez vár, a Leisztinger vezette világhírű Pick szalámigyára is.

Bemutatkozott a szegedieknek Hajdú András önkormányzati képviselőjelölt, aki a szegedi 21-es választókerületben később

kampánygyűlést tartott. Kovács László, a MIÉP alelnöke – többek között – az erdélyi és a vajdasági atrocitásokról beszélt.

A MIÉP elsőszámú szónoka, Csurka István pártelnök az eddigi kormányok pusztítását ecsetelte, kifejtette, hogy a rendszerváltás utáni elhibázott privatizáció „a közvagyonot a régi elvtársaknak, illetve idegeneknek juttatta”. A politikus szerint jelenleg a magyarságnak nem lehet más értelmes és célravezető eszköze a hatalommal szemben, mint a polgári engedetlenség és az ellenállás.

A tiltakozó gyűlés végén Kovács László és Marosi Zoltán Vécsey Ágnesnek, az önkormányzat sajtófőnökének tizenegy pontos petíciót nyújtott át, amiben Szeged jövőjével kapcsolatos követeléseiket fogalmazták meg.

Kozma válasza

A Fidesz-MPSZ elnöke, Orbán Viktor országértékelő beszédére reagált az országgyűlés MSZP-frakciójának integrációs és külügyi munkacsoportjának elnöke, Kozma József. A szegedi politikus elmondta, a kormány – Orbán állításával szemben – a kettős népszavazás kapcsán épp azért tette le a voksát a „nem” mellett, hogy elkerülje a határon belüli és kívüli magyarok szembenállását. Az uniós támogatások kapcsán a munkacsoportnak az az álláspontja, hogy az EU rendelkezéseiben foglalt határidőket a kormány be fogja tartani.

A Fidesz a tüntetők mellett

Az agrár közigazgatás jelenlegi helyzetéről tartott sajtótájékoztatót tegnap Nógrádi Zoltán fideszes honatya és Farkas Sándor, az országgyűlés mezőgazdasági bizottságának fideszes tagja. A 2007–2013-ra tervezett uniós vidékfejlesztési program az európai tizenötök országában fejenként 48 ezer 347 euró agrártámogatást adna, a többi ország ennek az összegnek csupán az egyharmadát kapná – mondta Farkas. Ha ezt a tervet Magyarország elfogadja, vétséget követ el. A képviselő kiemelte, a magyar gazdák demonstrációját helyesnek tartja. Ezer fővel akarja csökkenteni a kormány az agrár-közigazgatásban dolgozók létszámát, így 220 falugazdász helyzete vált bizonytalanná – mondta Nógrádi Zoltán. Hozzátette: a szakemberekre szükség volna ahhoz, hogy a mezőgazdaságból élők minél hamarabb hozzájussanak az uniós támogatásokhoz.

Kerékpárút a Tisza–Maros szögben

A már meglévő, Szeged–Deszk kerékpárút továbbnyújtózik Klárafalván át Ferencszállás és Kiszombor felé. A mintegy 15 kilométeres kerékpárút megépítése 300 millió forintba kerül, ennek 95 százalékát megpályázzák a települések. A fennmaradó 5 százalékot az önkormányzatok biztosítják. Nyertes pályázat esetén idén ősszel kezdenék meg az út kivitelezést.